

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 1 2006 ÅRG 38

Pris 25:-

Påskalammet

Det är nu den dag i det osyrade brödets högtid, då man slaktar påskalammet.

Mästaren sänder iväg mig och en av bröderna och säger: "Gån åstad och reden till åt oss, så att vi kunna äta påskalammet". Vi frågar honom: "Var vill du att vi skola reda till det"? Han svarade oss: "När I kommen in i staden genom den södra porten, skolen I möta en man som bär en kruka vatten. Följ efter honom till det hus där han går in. Säg till husfadern i det huset: Mästaren frågar dig; var finns det härbärke där jag skall äta påskalammet med mina lärjungar? Då skall han visa eder en stor sal i övre våningen, ordnat för måltid, reden till där".

Vi går in i staden, så som Mästaren bett oss. Solen står högt på himmelen. Det är varmt och dammigt. Alldeles innanför den södra porten ser vi en man som bar en vattenkruka på sina axlar. Han nickar åt oss och vi följer efter på lite avstånd. Det är folk i ständig rörelse överallt. Får bråker, kor råmar, åsnor skriar, hästar gnäggjar och kameler bölar. Det flyger duvor hit och dit ovanför våra huvuden. Romerska soldater marscherar i de trånga gränderna. Hela staden sjuder av febril aktivitet inför Sabbaten. Många hade redan slaktat påskalammet, en del håller på. Det var en ofantlig kakofoni av ljud och dofter som strömmade emot oss. Vi banade oss väg mellan folk och få, följande mannen. Plötsligt viker han av in i en av de små mörka gränderna. Vi hastar på våra steg för att inte tappa bort honom i allt vimmel. Han stannar längre fram i gränden, vid en brun dörr av snidat trä. Huset är av tegel och murbruk, men vitkalkat på utsidan. Det ser rent och snyggt ut. Fönsterluckorna är stängda. Vi ser att han knackar på. Dörren öppnas och han stiger in med vattenkrukan.

Vi väntar några minuter för att se om vi är iakttagna och om någon följt efter oss. Vi verkar vara fria från nyfikna, så vi går fram till dörren och knackar försiktigt på. Dörren öppnas sakta och bara så mycket att ett ansikte kunde titta fram. Det är han

Forts. sid 7

Biskopens spalt

Det är snart vår och det spirar i vår kyrka:

Internationellt

Vår presiderande biskop Maurice Warnon har varit på besök i Kamerun. Det totala medlemsantalet kan uppgå till så mycket som 7000 personer där majoriteten är i tonåren. Noteras kan att man bara har en präst som tjänar i flera församlingar. Bp Maurice fick ett varmt mottagande och under hans besök vigdes bl a fyra diakoner för att biträda och avlasta prästen. Kontakter togs även med myndigheterna i landet. En av biskop Maurice mässor sändes över den statliga TV:n. Trots den extrema fattigdomen ser framtiden ljus ut för den liberalkatolska rörelsen i landet.

Biskop Evert har varit i Österrike och där har medlemmar och kleresie beslutat att tillhöra vår del av LKK.

Sverige

Under den snart begynnande våren och under försommaren har vi ett antal händelser att se fram emot här i Sverige.

Jag har den stora glädjen att lördagen den 22 april prästviga diakon Krister Fast i S:t Mikael's och alla Änglars Domkyrka, Stockholm. Mässan börjar kl 11.00.

Jag ser även fram emot att kunna pontificera vid Kristers första mässa som celebrant den 23 april.

Vårsamlingen på Klintdal den 25-28 maj (se annan plats i tidningen).

I samband med vårsamlingen kommer glädjen att upprepas ty då blir det prästvigning av diakon Stefan Brauer i Petersgårdens kyrka, Lund, Lördagen den 27 maj kl 11.00.

Dagen efter pontificerar jag vid Stefans första mässa som celebrant. Det sker kl.11 på Klintadal

I nästa nr av Communio blir det lite

utförligare information om sommarens aktiviteter, men redan nu kan du som är intresserad boka in i din almanacka:

- den 1 juli kommer biskop Evert att prästviga Natascha Høier i Köpenhamn.
- den 25-27 juli och den 1-4 augusti arrangerar biskop Evert Sessin i s:t Uriel
- den 3 september håller LKK sin årliga mässa på Capella Ecumenica.

+Sten-Bertil

OFFICIELLT

Den 12 febr. vigdes Leila Bergendahl och Fredrik F. till klerkar i S:t Mikael's och Alla Änglars kyrka.

Den 26 mars vigdes Catharina Eriksson till acolut i S:t Rafaels kapell, Otterbäcken.

Pilgrimsresan

Första nyckeln: långsamhet

En pilgrimsresa är en vandrande bön, en bön som fortplantar sig genom hela kroppen – inifrån hjärteroten ner i fötterna och tillbaka. Mer påtaglig kan spiritualitet knappast bli, än då man går i bön från en punkt till en annan! Och symboliskt en resa genom livet, utgår pilgrimen – naiv och okunnig – från startpunkten för att så småningom nå fram till den andliga mognaden vid slutmålet. Dit är det dock långt och vandringen lär bli påfrestande, kanske t.o.m. smärtsam, både för kroppen och själen. Åtminstone om man tar den på allvar, inte fuskar och lägger sig vinn om att möta vad som än väntar en. Och just för att det handlar om en vandring, måste vi börja med fötterna. Därför får du första nyckeln redan vid utgångspunkten – den behöver du för att ens kunna starta.

Din första nyckel heter långsamhet, och dess symbol är skorna. Att ta på sig någons skor, gå i någons skor, betyder att man sätter sig in i dennes liv och upplevelse. Skorna, eller rättare sagt avtrycken av någons fotspår, är också symbolen för efterföljelse. För den kristne sammanfattas detta i begreppet *Imitatio Christi*, d.v.s. att gå i Jesu fotspår och därmed bli en av Hans lärjungar. En av kristenhetens mest älskade och oftast omtryckta bok (nästan Bibeln) har alltsedan 1400-talet betecknande nog varit *Thomas a Kempis' "Om Kristi efterföljelse"*. Det är en liten och lättläst bok som återfinns i bokhyllan t.o.m. hos protestanter och frikyrkligt engagerade, trots att författaren var katolsk munk. Dessutom har

otaliga fickupplagor tryckts upp under århundradena, därför att människor har velat bära boken med sig som ett slags vattenflaska att hämta friskhet och vitalitet ur... inte minst under pilgrimsvandringar. Läs nästan vilken helgonlegend som helst från medeltiden och framåt, och du upptäcker att "*Om Kristi efterföljelse*" har haft oskattbar betydelse för personen ifråga.

Nu handlar den här pilgrimsvandringen dock inte om Thomas a Kempis, utan om dig. Och med din första nyckel hängande i den stora ringen vid bältet på din enkla pilgrimsdräkt, ger du dig iväg – till fots och utan brådska. Lämna klockan hemma, är du snäll! Den som hela tiden tänker på tidens gång, är inte närvarande i det nu som vandringen utgör. Dessutom skyndar man på sina steg, något som inte fungerar i andliga sammanhang. Stress hör inte hemma i själens domäner – Gud är tidlös, och det måste du också vara om du skall finna Honom. Så gå långsamt, och upptäck vad som händer.

Det du mycket snart lär dig är hur rastlös du är. Det krävs alla dina krafter för att hålla dina steg tillbaka, för att hindra dig själv från att dra upp tempot. Du vill hinna fram, du vill ha belöningen nu – men så går det inte till under en pilgrimsvandring. Det är vägen som är målet – vandringen som är meningen. Gud låter sig inte stressas. Så tänk aldrig längre än till nästa steg, och låt resten vara. Skjut undan tankarna på det du lämnar bakom dig – men också det som väntar.

Forts. sid 5

Vad lär den Liberala Katolska Kyrkan?

Rt Revd Bennett D. D. Burke

”Den Liberala Katolska Kyrkans målsättning är att kombinera den traditionella formen av sakramental tillbedjan - med sin värdiga ritual, sin djupa mystik och sitt vittnesmål om den sakramentalade nåden – med det vidaste mått av intellektuell frihet och respekt för individens samvete. Den tillåter därför sina medlemmar att fritt tolka skrifterna, trosbekännelser och liturgin.”

-*Liberala Katolska Kyrkans Liturgi, tredje uppl 1987*.

”Noterna hanterar jag inte bättre än många andra pianister. Men pauserna mellan noterna – ah, det är där konsten bor.”

-*Artur Schnabel, tjeckisk pianist, 1882-1951*

”Den skrivna undervisningen hanterar vi inte bättre än många andra kyrkor. Men tystnaden mellan lärosatserna – ah, det är där andlig mognad och intellektuell frihet bor.”

-*Bennett D. D. Burke (med ursäkter till Herr Schnabel)*

---

¹Syftar på den utgåva som används i Liberal Catholic Church International i USA, övers anm.

Vad lär den Liberala Katolska Kyrkan? Över allt annat värderar jag läran om intellektuell frihet och respekt för varje individs samvete. Och hur lärs detta ut? Inte bara genom ord utan genom tystnad. Detta må synas udda och oortodoxt. Tystnad som undervisningsmetod? Eller till och med som lära i sig självt? Men om vi accepterar vad som står ovan om djup mystik, varför skulle vi då tveka att acceptera tystnaden som lära eller som ett sätt att förmedla visdom?

Begrunda dessa citat om tystnaden:

”Tystnaden är det bästa svaret på mysteriet” (Kathleen Norris, poet); ”Vältimad tystnad är mer vältalig än talet” (Martin Farquhar Tupper, författare) och ”Tystnaden är lika full av potentiell visdom som den ohuggna marmorn är en stor skulptur” (Aldous Huxley, författare).

Nu vet jag att det finns många som inte anser vår tystnad i många frågor som någon lära i sig utan mer som ”brist på tillräckligt klar lära”. I denna essä tänker jag driva tesen att i LKK är *vår tystnad i sig själv en lära* och vidare att *det kanske är den viktigaste läran*. Jag tror innerligt att *det vi inte säger* är lika viktigt som *det vi säger*.

Tänk på det på följande sätt; de flesta kyrkor har ödelagt hela skogar för att trycka volym efter volym av undervisning. Prästers tankar som bärs i medlemmarnas minne och upprepas i många generationer. De trogna lär sig inte att tänka, utforska och växa utan

enbart att upprepa. Liberala Katolska Kyrkan däremot har långt färre skrivna läror som kräver efterföljelse, med mycket mer som lämnas åt samvetet hos den enskilde andlige sökaren.

Ett annat sätt att se på saken är att jämföra antalet sidor i den liberalkatolska kanoniska lagen med den kanoniska lagen hos den Romersk-katolska Kyrkan. Kan någon föreställa sig en mer slående jämförelse? De Romersk-katolska kanoniska skrifterna upptar flera volymer medan våra kanoniska skrifter kan hållas mellan tumme och pekfinger, med gott om utrymme kvar!

Låt oss så öppna vår kanoniska lag för att se vad den kräver att vi ska undervisa om tron. Hmm... .. ingenstans i den kanoniska lagen står något som innebär att den Romersk-katolska kanoniska lagen även gäller för oss. Ingenstans står det heller att vi tror och lär ut allt det som den Romersk-katolska Kyrkan tror och lär förutom de frågor där vi är av annorlunda åsikt. Det skulle kunna vara påvens ofelbarhet, öppen communion etc. kan det vara så att våra grundare bara har glömt denna lilla detalj? Jag tror inte det. Istället leds jag av mina studier i liberalkatolsk lära att tro att våra grundare hade avsikten att bevara sakramenten och riten, som definierar oss som katoliker, medan man ville skala av lager efter lager av ”läror” som utvecklats under de senaste två tusen åren av *icke felfria människor*. Läror som många tror inte bara leder bort från Kristi undervisning utan även på många sätt motsäger den.

Låt oss ta några exempel bland många som vi kan lista. Alla vet vi ju vad den Romersk-katolska Kyrkan lär om homosexualitet och om barnbegränsning. Låt oss se vad våra kanoniska skrifter kräver att våra medlemmar och präster skall tro och lära i dessa frågor. Hmm... kan inte se att de omnämns. Låt oss nu med hjälp av en konkordans och ett exemplar av bibeln se vad Kristus själv sa om dessa saker. Här följer hans ord om homosexualitet:

Just det. Han sa ingenting. Låt oss nu se vad Kristus sa om barnbegränsning...

Rätt igen. Kristus sa ingenting om preventivmedel. Och detta är bara ett par av många exempel på skillnaderna mellan de ”läror” och den ”tystnad” som både den Liberala Katolska Kyrkan och Kristus själv iakttar.

Det kanske finns en poäng här. Vi kanske ska driva frågan lite längre. Läror om vad Kristus *faktiskt* sa istället för att oroa oss över saker han *aldrig* sa eller oroa oss över vad den Romerska Kyrkan säger. Kanske vi, genom att fortsätta vara tysta, kan fortsätta att vara trogna avsikten: att erbjuda dem som uppsöker oss ”det vidaste mått av tankefrihet och hänsyn till individens samvete” och att fritt tolka skrifterna, trosbekännelserna och liturgin.

Men att vara denna avsikt trogen är en avsevärd utmaning. Att vara andlig vägledare tar mer tid och arbete än att recitera dogmer eftersom att den dju-

Vad lär . . .

forts. från sid 3

pare innebörden av mysterierna inte kan slås upp i en katekes utan måste upplevas av oss själva. Så vad säger vi när någon frågar oss vad den Liberala Katolska Kyrkan lär i fråga om barnbegränsning? Eller vi får frågan vad Liberala Katolska Kyrkan lär i fråga om homosexualitet? Jag vet hur frestande det är att återgå till Romersk-katolska Kyrkans läror och säga: ”Katoliker motsätter sig alla metoder för artificiell födelsekontroll och vad gäller homosexualitet hatar vi synden men älskar syndaren”. Det är dock min övertygelse att om vi ger ett sådant svar gör vi dem som söker andlig vägledning en otjänst. Det kanske hjälper att Thomas a Kempis skrev en alldeles utmärkt bok kallad ”Om Kristi efterföljelse” - inte ”Om Romersk-katolska Kyrkans efterföljelse”. Jo, Liberala Katolska Kyrkan härstammar från den Romersk-katolska Kyrkan, men den är inte den Romersk-katolska Kyrkan. Vi är inte heller skrivare som ändlöst kopierar doktriner och dogmer, ej heller ritual- och traditionsbesatta fariseer vilka ”rengör det yttre av bågare och fat” medan de lämnar sitt ”inre fullt av vinningslystnad och ondska” (Luk 11:39). Istället föreslår jag att det liberalkatolska prästerskapet bör se sig själva såsom andliga vägledare och inte som bevarare av en doktrin och dogma, och definitivt inte som bevarare av romersk-katolsk doktrin och dogma. Ta en titt på följande kommentar om

”god undervisning” av Laurent A. Daloz i ”Effective Teaching and Mentoring”: ”God undervisning vilar inte i ackumulation av hyllor fyllda av kunskap, ej heller i tillägnandet av en reportoar av färdigheter. I slutändan handlar god undervisning om en vilja till uppmärksamhet och omsorg för vad som händer våra studenter, oss själva och avståndet (min understrykning) mellan oss. God undervisning är en typ av förhållningssätt, tror jag. Ett förhållningssätt som handlar om receptivitet, samspel och lyssnande.” Ändra nu några av orden, som tex ”färdigheter” till ”konkreta svar” och ”studenter” till ”medlemmar” och så tror jag vi har fått en bättre förklaring till hur vi borde utöva undervisningen inom den Liberala Katolska Kyrkan.

Vi kanske borde öva oss i att ge svar på svåra frågor i stil med: ”- Liberala Katolska Kyrkan tror på intellektuell frihet. Vi praktiserar och lär respekt för individens samvete. Detta innebär att våra medlemmar har ett stort ansvar för sin egen andliga tillväxt. Så låt oss därför tala om din syn på homosexualitet, barnbegränsning eller (fyll utrymmet med den fråga du fått om Liberala Katolska Kyrkans lära...). Låt oss diskutera dina efarenheter av dessa frågor i andra kyrkor och samfund och några av de sätt på vilka dessa har debatterats i andliga och bibliska sammanhang från Kristi tid fram till idag. På det sättet kan vi sätta dem i perspektiv. Tillsammans kan vi bilda

oss en uppfattning av dem. Tillsammans kan vi se om din uppfattning om dessa frågor tidigare har separerat dig från Kristus och hans sakrament och om en djupare förståelse för dem kombinerat med LKK's respekt för din intellektuella *frihet* kan hjälpa dig tillbaka till Honom.”

I praktiken är detta inget annat än en version av den gamla devisen ”ge mig en fisk och jag har mat för dagen, lär mig att fiska och jag har mat för livet”.

Låt oss nu återgå till den musikaliska analogin med vilken vi började; analogin med noter och pauser, lärosatser och tystnad. Tänk dig att ta ett stycke av Mozart, Miles Davis eller Hildegard von Bingen. Tänk dig att du sätter in egna noter efter eget tycke, eller noter från ett annat stycke i pauserna på originalets partitur. Skulle dina tillägg bevara och/eller förstora skönheten hos tonsättarens original? På samma sätt; hur kan vi bevara och/eller förstora skönheten hos ett stort verk och sprida ”den goda nyheten” om Liberala Katolska Kyrkan genom att spränga in ”läror” som inte avsetts av våra grundare i den tystnad som de skapade? Vidare, varför skulle vi ens försöka?

Jag tror att våra grundare, i deras visdom, gav oss en värdefull gåva. En gåva av ritual och mysterier, av rörelse och känsla, av ljud och tystnad. Med den klassiska tolkningen av ”visdom” som feminin princip i minnet vill jag

Forts. sid 5

VÅRSAMLING PÅ KLINTADAL DEN 25-28 MAJ 2006

PROGRAM:

25/5	26/5	27/5	28/5
18.00 Samling och kvällmat	07.00-	07.00-	07.00-
20.00 Completorium	09.00 Frukost	09.00 Frukost	09.00 Frukost
21.00 Kvällskaffe/the	09.00 Prima	11.00 Mässa med prästvigning i Petersgårdens kyrka	10.30 Pontificalmässa
	12.00 Middag		12.00 Middag
	16.00 Cerermoniträning	13.30 Buffé i Petersgården	städning och avfärd
	19.00 Kvällsmat	19.00 Kvällsmat	
		21.00 Completorium	

Priser:	hल्पension	1000:-	medtag egna lakan och handdukar (finns att hyra)
	daggäst/dag	110:-	
	frukost	40:-	
	middag/kvällsmat	50:-	
	kaffe/the	20:-	

Anmäl dig till: Nappe Holmström Björnus tel 08-717 26 99
e-post nappejanne@swipnet.se
senast 21 april

All mat är vegetarisk. Glöm inte att ange om du är överkänslig mot något.

Vad lär . . .

forts. från sid 3

nu lyfta fram vad två religiösa kvinnor hade att säga om tystnad:

”Tystnaden är dyrbar ty den är Gud. I tystnaden görs Guds alla gärningar; enbart i tystnaden kan hans röst höras och hans ord uttalas” (Moder Maribel CSMV, abbedissa, S:ta Maria Jungfrun, Wantage, England), och...

”Gud är tystnadens vän. Se hur naturen; träd, blommor och gräs växer i tystnad. Se stjärnorna, månen och solen; hur de rör sig i tystnad... vi behöver tystnad för att röra vid själar” (Moder Theresa, Barmhärtighetssystem, Calcutta, Indien).

”Vi behöver tystnad för att röra vid själar.” ja, det är precis vad vi behöver. Den skrivna undervisningen hanterar vi inte bättre än många andra kyrkor. Men tystnaden mellan lärosatserna – ah, det är där den Liberala Katolska Kyrkan rör vid själen.

Bennett D.D. Burke är biskop i Arizona stift i Liberal Catholic Church International (LCCI), en av Liberala Katolska Kyrkans systerkyrkor i USA. Artikeln är tidigare publicerad i LCCI's tidning "Community" nr 3 2002. Översättning: Krister Fast.

Referenserna till Romersk-katolska Kyrkan i artikeln bör ej uppfattas som polemiska. De syftar till att visa på skillnader. Inte anklagelser. Liberala Katolska Kyrkan strävar efter vänskapliga förhållanden till alla kyrkor och samfund och hyser största respekt för den Romersk-katolska Kyrkan.

(Footnotes)

¹ Syftar på den utgåva som används i Liberal Catholic Church International i USA, övers anm.

”Inget stängsel utan en byggnadsställning”

Anders Wejryd, biskop i Växjö stift SvK och nu vald ärkebiskop yttrat om Trosbekännelsen under den offentliga utfrågningen av ärkebiskopskandidater mån den 13 mars 2000.

INTERNATIONELL FRANCISKUS VANDRING

PÅ GOTLAND, 21 - 29 juli 2006

Den internationella pilgrimsvandringen är den viktigaste aktiviteten för den Franciskanska Pilgrimsrörelsen, en rörelse med avdelningar i 7 europeiska länder. Vandrigen pågår i 9 dagar. Under vandrigen försöker vi att leva efter de värderingar som Den Helige Franciskus av Assisi hade. Ansvaret för organiserandet av vandrigen cirkulerar mellan de sju länderna. I år är det Sverige som är värd och vandrigen blir på Gotland.

I genomsnitt vandrar vi ungefär 1 - 1,5 mil per dag. Vi försöker undvika stora vägar. För dem som har svårigheter att vandra, för familjer med små barn och för äldre har vi ”centergrupper” och ”stjärngrupper”: d.v.s. grupper som inte vandrar till ett nytt ställe varje dag utan övernattar på samma ställe hela tiden. Stjärngrupperna har ett övernattningsställe för halva tiden. Därefter byter man till ett annat ställe för resten av tiden.

Vi sover på golvet (gäller inte centergruppen; där finns sängar); enkelt boende vanligen utan de bekvämligheter vi är vana vid. Vi använder skolor, församlingshem, kyrkor eller andra ställen som ställs till vårt förfogande. På något ställe kan det till och med vara primitiva förhållanden.

Några saker är viktiga vid de internationella vandrigena med den Franciskanska Pilgrimsrörelsen: gemenskapen med varandra och med naturen, enkelhet, fred, tolerans, diskussion och reflektion kring det årliga temat. Årets tema är ”Val” (d.v.s. val i livet). Under pilgrimsvandringen utgår många aktiviteter från den spiritualitet som är förknippad med Franciskus och hans dygder: *enkelhet, måttfullhet, fred och tolerans*.

Antalet kilometer som du vandrar har ingen betydelse, utan det viktiga är att dela gemenskapen i gruppen. Inte heller är det viktigt att komma fram tidigt eller sent. Det som har betydelse är att man anpassar sig till varandra och att man låter alla komma in i gruppen. Det bidrar till stämningen och främjar sammanhållningen.

För att gruppen ska fungera bra är det nödvändigt att alla hjälper till och

är lyhörda för varandra. Några har fått ett särskilt ansvar: ”guardian” (grupp- ledare); ”husmor/husfar”, trubadur, andlig ledare, kapitelledare (samtals- ledare).

Den Franciskanska Pilgrimsrörelsen är: **interkulturell, ekumenisk och generationsöverskridande**. Människor i olika åldrar och med olika bakgrund och tro är medlemmar och deltar i vandrigena (och andra aktiviteter). Detta speglas i grupp sammansättningen.

Är du intresserad kan du kontakta undertecknad med e-post: g.werin@spray.se.

Göran Werin (Norrköping)

Pilgrimsresan

forts. från sid 2

Sakta, sakta, upptäcker du nästa sak: att långsamheten inte bara blir en vandringsstakt utan en livspuls. Du börjar äta mer långsamt, gör en sak i taget och avslutar den innan du börjar på nästa. Dina rörelser blir färre, och bättre genomtänkta. Du slutar agera impulsivt och tanklöst. När människor talar till dig, lyssnar du stilla och varken avbryter eller sysslar med tankar på vad du skall säga när det blir din tur. Du börjar uppskatta pauserna, tystnaden, stillheten mellan två händelser.

Och plötsligt händer det som evangelisten Lukas beskriver i sitt tjugofjärde kapitel (verserna 13-15): ”Samma dag var två lärjungar på väg till en by som ligger en mil från Jerusalem och som heter Emmaus. De talade med varandra om allt det som hade hänt. Medan de gick där och samtalade och diskuterade, kom Jesus själv och slog följe med dem”. Jesus själv slog följe med dem... känn efter hur de orden känns inom dig. Bäst du går där, långsamt och till synes planlöst, är Jesus där vid din sida.

Diakon Carina Carlström

Guds Visdom – LKK's vision

Eller: Tillbaka till teosofin, del III (sista delen)

Teosofier och teologer har ända sedan kristendomens begynnelse funderat kring sin tro, dess mening och betydelse. Man har formulerat frågor kring betydelsen av evangelierna och gammaltestamentliga skrifter och man har därtill försökt att få ett svar på dessa frågor. Ibland har man varit framgångsrik och faktiskt lyckats nå ett svar, ibland inte. Under de två tusen år som passerat har dessutom tidens anda och trons och religionens förändringar i samband med samhällets utveckling även spelat en roll för teologins och teosofins utveckling, helt naturligt.

Skillnaden mellan teosofi och teologi är ibland inte ens skönjbar, medan den vid andra tillfällen är som natt och dag.

Teosofi betyder, i princip, Guds Visdom, och man kan naturligtvis grubbla över vad detta betyder och hur det tar sig uttryck. Låt oss smaka på ordet: Guds Visdom. Visdom är av gudomligt ursprung, till skillnad från klokhet, som kommer från människans intellektuella och erfarenhetsmässiga rådjoner. Men vi vet egentligen inte vad Gud är, inte heller någonting om Gud. Människan är alldeles för begränsad för att kunna ens med mycket stort mått av fantasi föreställa sig Gud. Gud är och förblir allt för stor och abstrakt för att kunna föreställas inom människans tankeförmåga. Den visdom som inom teosofin kallas för Guds Visdom, och som allmänt hålls för att ge svaren på svåra frågor och gåtor, blir därför den av intuitionen ingivna tanke som sänker sig ned över en människa i meditation. Svar på frågor, svåra som lätta, som kommer i meditation eller ibland i sömnen, och som är av en karaktär att de inte med lätthet kan brytas ned av människan intellekt, är visdomar från de osynligas sfärer och kallas därför just för Guds Visdom.

De Guds Visdomar som vi finner i LKK och dess liturgi och som starkt karaktäriserar den rörelse som utgör LKK är ofta av grundläggande betydelse. Kristus är vår grundval. Oavsett hur vi som LKK:are i vårt inre väljer att definiera Kristus, som en kraft, som en person, som Människosonen, som den Fullkomliggjorda Människan

som så kunnat glömma sig själv och dö bort från sitt eget jag att han blivit ett med Fadern, eller på annat sätt, så är det här vår tro har sin grund. ”Vem du än är, vart du än är på väg, så är du välkommen att deltaga i Herrens Nattvard”. Kristus gjorde ingen skillnad på vem han delade sitt bröd med och det gör inte heller vi, en hörnpelare i LKK. Allas lika värde inför Gud är en demokratisk tanke och demokrati har visat sig överlägsen alla andra styrelseformer, trots sina uppenbara brister, så den kan anses vara en Visdom från högre håll. ”Vi tror att Gud är Sanning och Makt och Kärlek och Ljus ... vi vet att vi tjänar Honom bäst, när bäst vi tjänar våra medmänniskor...” Trosakten är en Guds Visdom som kommit till LKK från buddhisten C. Jinarajadasa. Tanken på Gud som den absoluta rättvisan och tron på att alla människor har ett gudomligt ursprung med likhet inför Det Högsta och om vi hjälper vår nästa så hjälper vi samtidigt oss själva och vi tjänar därmed Gud. Mellanstegen som styr och administrerar mysterierna i vår kyrka blir tjänare för vår skull för att vi i vår tur skall kunna tjäna andra. En oerhört vacker tanke, om än inte helt okomplicerad, som inte nödvändigtvis sjunker in hos nytillkomna på en gång. Att trosakten dessutom i LKK's form har skrivits av en buddhist blir en bonus i sammanhanget och visar på vilken öppenhet LKK's tidiga teosofier hade för främmande religioner och filosofier och pekade redan då på den tidiga visionen om de enorma möjligheter ekumenik och samförstånd kunde skapa.

Vid en begravningsgudstjänst uttryckte en person från vårt östra grannland med uppskattning vilken oerhört ljus och fin ritual detta var. Begravningsgudstjänsten antyder att det finns en enormt stor kärlek bortom den fysiska kroppens bortdöende och det inger oss hopp och ljus. Vi säger dessutom att vi vid döden går in i Ljusets. Våra grundare ansåg då de skapade dessa ritualer att det var för mycket synd och syndabekännelse i kyrkan rent allmänt och de ville inge människorna mer hopp och en ljusare tillvaro, de ville skapa en gudstjänst utan krypande, men som innehöll jubel

och glädje, en fri kyrka som innehöll kristenhetens uråldriga mystiska arv, men som inte diskriminerar människorna. De skapade LKK.

Det är i det här sammanhanget mycket väl värt att citera biskop Sigfrid ur Leende Biskopen: ”Vad är det då denna kyrka har att erbjuda människorna? Vad är det som utgör dess särmärke? Vi är inte märkvärdiga. Det som är märkvärdigt är den dröm vi har om kyrkan. Var och en av oss som arbetar för den har sin dröm – och det jag nu går in på är min dröm om den som inte helt sammanfaller med någon annans. Den drömmen är som en av mina danska präster en gång uttryckte det ’helt enkelt vidunderligt’. Man kan fråga: Vad är ert budskap? Och man kan svara: Det är vår människosyn som skiljer sig från praktiskt taget alla andra kyrkors.

Vi har lärt oss att se människan, inte som en syndig, förtappad och förlorad varelse som till varje pris måste ’frälsas’, utan försöker se henne så som vår herre Kristus själv uttryckte det (Joh. 10:34 – citerande Psaltaren 82:6): Jag har väl sagt att I ären gudar och allesammans den Högstes söner.”¹

Är då allt detta teosofi? Jag tror inte att någon kan säga definitivt vad teosofi är, eller vad som inte är teosofi, lika litet som samma sak kan yttras om teologi. Det intressanta i slutändan är vad du, kära läsare, teosof, teolog eller bara vanlig kyrkobesökare, tycker är intressant att arbeta för, vad din vision om kyrkan är. Tillsammans kan vi arbeta för att göra en bra kyrka bättre och intressantare, göra en bra vision ännu bättre och skapa en ny fantastisk värld, för vi är gudar, vi vet att vi är det, om inte annat för att Kristus har sagt det.

Janne Björnhus

(Footnotes)

¹ I Bibel 2000:

Joh 10:34 ”Jesus sade: ”Står det inte i er lag: Jag har sagt att ni är gudar?”

Psalt 82:6 ”Jag säger: Ni är gudar, alla är ni den Högstes söner”

Påskalammet

forts. från sid 1

vi följt efter som öppnar. Han ler när han ser oss och nickar till hälsning. Han öppnar hastigt dörren vidöppen och gör en gest med handen som manar på oss att kvickt stiga in. Vi visas till husets inre rum av mannen, som berättar att han är tjänare i huset.

Vid ena kortsidan av ett vitt långbord med marmorskiva på, sitter en gammal och böjd man, på en stol med karmar av handsnidat trä. Den gamle har vitt långt hår ner till axlarna och ännu vitare, yvigt skägg. Vi framvisas till den gamle, som bär en mörkblå fotsida kaftan. Ärmarna och krage har guldbroderier i kanterna. ”Han heter Obed”, säger tjänaren, ”men kallas ofta för ”Obed den gamle” för han har lång livserfarenhet och levtt längre än de flesta”.

- ”Var hälsad och Guds frid vare med eder”, säger den gamle och ler vänligt mot oss med sina pigga ögon. Han sträcker ut sina armar mot oss i välkomsthälsning.

Vi går båda fram till honom och utväxlar en fridskyss, som sed är.

- ”Sitt ner, mina bröder”. säger den gamle och pekar på var sida om marmorbordet.

Vi sätter oss och genast sätts en karaff vin och dryckesbägare fram åt oss av tjänaren. Den gamles ögon verkar mycket livfulla och det liksom lyser ifrån dem. Han gör en gest med handen, inbjuder oss att börja tala.

- ”Mästaren har sänt oss till detta hus och han frågar : Var finns härbärgen där jag skall äta påskalammet med mina lärjungar”?

Då skälver den gamle till av rörelse och tårar stiger upp i hans ögon. Till vår stora förvåning säger han : ”Ni är väntade. Igår kväll kom Herrens ord till mig och befälde mig att ställa i ordning den övre salen för Messias. Röstens sade mig även många andra ting, men jag är för gammal för att minnas”. Vi övervåldigas och förstår att den gamle är mycket vis och att Gud har berört hans sinne.

Den gamle fortsätter sin berättelse : ”Efter morgonbönen befälde jag tjänarna att göra i ordning den övre salen. De fick instruktioner att lägga bordsskivan på två träbockar och därefter breda ut en lång vit linneduk däröver. När allt var färdigt och iordningställt gick

jag dit upp för att förvissa mig om att allt var till belåtenhet. Då hände något mycket märkligt. Jag såg en hand - en hand som svävade i luften, utan kropp - sätta ner en bägare på bordet. Bägaren liksom strålade av ljus och rummet tycktes fyllas av en mäktig kraft. Jag övervåldigades av skräckfylld vördnad och skyndade ner. Jag har sedan dess inte vågat beträda den övre salen. Det har mina tjänare ej heller vågat, efter det att jag berättat för dem om min syn”.

Vi förvånas och rörs av den gamles berättelse. Vi frågar om lov att få gå upp och reda till i den övre salen. ”Obed den gamle” ger oss lov och ger sin välsignelse.

Vi behöver dynor och kuddar att sitta på och till bordet behöver vi ljusstakar och ljus, vattenkrus och fat till alla, bägare och servetter och allt annat som krävs för att tillreda för kvällens högtid. Vi bär med oss dynor först. När vi kom upp till den övre salen står det mycket riktigt en bägare eller kalk där, mitt på bordet. Vi ser inte att den lyser eller känner att det är något speciell stämning eller kraft i salen, så vi fortsätter att hämta upp fler föremål och arbetar hela eftermiddagen tills det började skymma.

Tjänarna hjälper också till. Det finns två manliga tjänare och en kvinnlig i den gamles hushåll. Han har även en äldre ogift dotter som bor hos honom. Dottern heter Sara och är i medelåldern. Hon är mycket vacker. Hon har smaragdgröna ögon och långt sammetsvart hår som hon sätter upp i en knut på huvudet. Alla hjälper vi till med iordningställandet utom den gamle som är för gammal för dessa sysslor. Han sitter i sin snidade trästol och utdelar befallningar till de manliga tjänarna samt övervakar allt arbete i minsta detalj. Dottern befäller över den kvinnliga tjänarinnan. De hjälps åt med att tillaga påskmåltiden och att baka det osyrade brödet.

Strax efter skymningen anländer Mästaren med de övriga 10 lärjungarna. Mästaren hälsar mycket vördnadsfullt ”Obed den gamle” och välsignar honom och dottern. Därefter går han sakta och lugnt upp till den övre salen. Vi följer alla tysta efter. Judas påpekar att det står en kalk som tycktes vara av silver mitt på bordet, men Mästaren bara viftar bort hans kommentar med handen och bjuder oss alla att sätta oss till bords.

Jag sätter mig på Mästarens vänstra sida, som jag brukar. Jag är ju så ung jämfört med de andra bröderna. De har alla skägg och är visare än jag. De verkar tycka att jag bara är ett barn. Jag har ju inte fått någon skäggväxt än. De brukar retas med mig om det ibland. Annars är alla vänliga och stämningen är bra ibland oss.

Mästaren bjuder alla att börja äta. Vi samtalar alla glatt om diverse ting och om andliga frågor. Ibland talar Petrus kloka ord till alla, ibland var det Mästaren som talade. Kvällen går och framåt midnatt har vi alla ätit och druckit oss nöjda. Vi sitter bara och småpratar med varandra, då Mästaren tar till orda :

- ”Jag har högeligen åstundat att äta detta påskalammet med eder, innan mitt lidande begynner ; ty jag säger eder att jag icke skall fira denna högtid, förrän den kommer till fullbordan i Guds rike.”

Han tar kalken som står mitt på bordet, lyfter den med båda sina händer i ögonhöjd, tackade Gud och säger :

- ”Tagen detta och delen eder emellan ; ty jag säger eder att jag härefter icke, förrän Guds rike kommer, skall dricka av det som kommer från vinträdet”.

Sedan tar han ett bröd och tackade Gud och bryter det och ger åt oss och säger :

- ”Detta är Min lekamen, som varde utgiven för eder. Gören detta till min åminnelse”.

Sammalunda tar han ock kalken och fyller den med rött vin och säger :

- ”Denna kalk är det nya förbundet, i mitt blod, som varder utgjutet för eder. Gören detta till min åminnelse”.

Vi äter alla av brödet och dricker av vinet som Mästaren välsignat och delar ut till var och en av oss. Alla är tysta och vi känner en stor vördnad. Detta är något nytt. En ny ceremoni, instiftad av Mästaren, som fyller oss med en djup känsla, av sorg, allvar, livskraft, kärlek och mod. Vi är alla djupt rörda i vårt innersta.

Kvällen är gången. Mästaren bryter upp för att bege sig till Getsemane trädgård, där han skall be och meditera, under natten. Vi tackar alla ”Obed den gamle”, hans dotter och alla deras tjänare för deras gästfrihet, därefter följer vi Mästaren ut i natten.

Vi har alla ätit av Påskalammet.

Ingemar Aronsson

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob. 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob. 070-660 42 69

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: fader Jonas
Anundi, Hauptvägen 13 ll, 123 58 Farsta
08-686 39 43, 070-464 90 34

GÖTEBORG

Kontaktperson: Fader Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig försam-
lingspräst fader Dag Kyndel. Kontak-
tperson Gudrun Fleetwood, 018-53 01
20, Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99
Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och försam-
lingarnas verksamhet kan du få på
Internet:

Communio, är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer
per år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 75 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Kristen Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91
Carina Carlström 0551-22 480
Catharina Eriksson 0551-20424.
Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 2-2006 är den
1 juni 2006.

www.lkk.se

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

*LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer
och gradualer som ingår i kyrkans liturgi*

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan .....50 kronor

Kristen Gnosis..... 250 kronor

Porto tillkommer.

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

I nästa nummer bl.a. detta:

Reportage från prästvigningarna i
Stockholm och Lund.

Carina Carlström skriver om att
**Gudinnekulter ger inte kvinnan
större jämlikhet**

Hon har också läst boken "Invigning"
av Alice A. Bailey vilken recenseras.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften

75 kronor på postgiro 88 82 44-1

OBS För medlemmar i
S:t Mikael's församling ingår-
Communio i medlemsavgiften
från och med 2006.